

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/382/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612203166
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612203166.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Romana Hargaša v právnej veci navrhovateľa: I. B., trvale bytom Z. XXXX/ X, H., občana Slovenskej republiky, zastúpeného Mgr. Mariánom Ružičkom, advokátom so sídlom Malinová 2597/43, Topoľčany proti odporcom: 1/ V. N., trvale bytom C. XXX, Y., občianovi Z. republiky, 2/ H. N., trvale bytom C. 693, Chynorany, občianke Slovenskej republiky, o zaplatenie 10 647,87 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 19.marca 2013, č.k. 6C/63/2012-52, jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že odporca 1/ a odporkyňa 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 10. 647,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 29.5.2010 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odporca 1/ a odporkyňa 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 1.906,- eur (z toho náhradu zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 638,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.267,50 eur) k rukám právneho zástupcu navrhovateľa Mgr. Mariána Ružičku, advokáta a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal, aby súd uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 10.647,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 29.5.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Uviedol, že na základe zmluvy o pôžičke poskytol odporcom sumu 350.000 Sk (11.617,87 eur), ktorú sa odporcovia 1/, 2/ zaviazali zaplatiť do 30 dní po skončení sporu vedenom na OS Topoľčany pod č.k. 5C 133/2006. Tento spor bol právoplatne skončený dňa 28.4.2010. Uviedol, že pôžičku poskytol odporcom 1/, 2/ na základe žiadosti odporcu 1/, ktorý býval jeho zamestnancom. Pôžička bola poskytnutá bezúročne. O poskytnutí pôžičky spísali písomnú zmluvu, ktorú obaja odporcovia podpísali. Pri podpise zmluvy došlo tiež k odovzdaniu peňazí. Odporcovia 1/, 2/ dlžnú čiastku v lehote splatnosti nesplatili, uhradili len sumu 970,- eur. Okresný súd vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 20 Ro/251/2012-10 zo dňa 23.7.2012, proti ktorému podala odporkyňa 2/ v zákonom stanovenej lehote odpor. Namietala, že navrhovateľ neposkytol odporcom sumu 350.000 Sk (11.617,87 eur), ako tvrdil, ale sumu 99.500 Sk (3.302,79 eur). Uvedená suma im bola poskytnutá ako pôžička na úhradu nákladov spojených s konaním o vyporiadanie BSM, ktorého účastníkom bola odporkyňa 2/. Z požičanej sumy vrátili navrhovateľovi sumu 980,- eur, k zaplateniu teda zostáva suma 2.322,79 eur. Odporkyňa 2/ ďalej poprela, že by im

navrhovateľ poskytol pôžičku v deň uvedený v písomnej zmluve o pôžičke a že by im táto suma bola poskytnutá naraz. Odporca 1/ sa vo veci nevyjadril. Pojednávania vo veci sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu (doručenky na č.l. 42 spisu) odporca 1/ ani odporkyňa 2/ nezúčastnili. Odporca 1/ ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní, ako i neúčasť odporkyne 2/ a súhlasil, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Dôvod neúčasti na pojednávaní neuviedol (č.l 44 spisu). Za splnenia podmienok stanovených v § 101 ods. 2 O.s.p. súd vo veci pojednával a rozhodol v neprítomnosti odporcu 1/ a odporkyne 2/.

Ďalej v odôvodnení s odkazom na ust. § 657 OZ okresný súd uviedol, že navrhovateľ ako veriteľ a odporcovia 1/ a 2/ ako dlžníci, uzavreli dňa 10.10.2007 zmluvu o pôžičke (č.l. 3 spisu), na základe ktorej navrhovateľ požičal odporcom 1/ a 2/ sumu 350.000 Sk (11.617,87 eur) a túto sumu odovzdal odporcom 1/, 2/ pri podpise zmluvy. Odporcovia 1/, 2/ sa zaviazali požičanú sumu vrátiť do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti konečného rozhodnutia v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/133/2006. Predmetom tohto konania bol návrh na zaplatenie sumy 10.647,87 eur s príslušenstvom. Účastníci konania uzavreli zmluvu o pôžičke podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka. Na základe tejto zmluvy navrhovateľ prenechal odporcom sumu 350.000 Sk (11.617,87 eur), odporcovia 1/, 2/ sa zaviazali požičanú sumu navrhovateľovi vrátiť do 30 dní od právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/133/2006. Zmluva bola uzavretá bezúročne. Uvedené skutočnosti tvrdené navrhovateľom a uvádzané vo výpovedi navrhovateľa sú podložené listinným dôkazom - zmluvou o pôžičke. Požičanú sumu navrhovateľovi odporcovia 1/, 2/ vrátili len sčasti, a v to v sume 970,- eur. Tvrdenia odporkyne 2/, ktorá uvádzala skutočnosti spochybňujúce výšku dlžnej sumy, neboli v konaní ničím preukázané. Odporcovia 1/ a 2/ boli na pojednávania riadne a včas predvolaní, ani jedného pojednávania sa nezúčastnili, súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti. Odporcovia 1/, 2/ tak ani nevyužili možnosť vo veci vypovedať. Existencia pohľadávky navrhovateľa bola preukázaná listinným dôkazom, tvrdenia navrhovateľa o tom, že odporcovia 1/, 2/ dlžnú sumu vrátili len sčasti, neboli v konaní vyvrátené, preto súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a na základe vyššie uvedených skutočností, uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 10.647,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 29.5.2010 do zaplatenia.

S odkazom na ust. § 517 OZ, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z. v odôvodnení uviedol, že odporcovia 1/, 2/ sú s plnením svojho záväzku v omeškani, preto súd v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka zaviazal odporcov 1/, 2/ aj na zaplatenie navrhovateľom uplatneného úroku z omeškania a to vo 9 % ročne od 29.5.2010 (prvý deň omeškania - deň po 30. dni po právoplatnom skončení konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/133/2006) do zaplatenia. Lehotu na splnenie povinnosti uloženej rozsudkom súd určil podľa § 160 ods. 1 O.s.p.. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ mal vo veci plný úspech, preto mu súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania v sume 1 906,- eur, z toho sumu 638,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh a sumu 1 267,50 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania bola priznaná za tieto úkony právnej služby :

- prevzatie a príprava - podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 270,54 eur + 7,63 eur režijný paušál;

- písomné podanie - návrh na začatie konania podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. c/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 270,54 eur + 7,63 eur režijný paušál;

- písomné podanie - vyjadrenie k odporu podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. c/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 270,54 eur + 7,63 eur režijný paušál;

- účasť na pojednávaní dňa 14.2.2013 podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. d/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v 1 po 67,63 eur + 7,81 eur režijný paušál;

- účasť na pojednávaní dňa 19.3.2013 podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. d/, § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 270,54 eur + 7,81 eur režijný paušál;

- cestovné za účasť na pojednávaní dňa 14.2.2013: Topoľčany - Partizánske a späť, podľa § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a zákona č. 283/2003 Z.z. o cestovných náhradách : počet km : 2 x 24 km = 48 km, spotreba PHM:

6,6 l / 100 km, cena za palivo 1,519 € / l ; 6,33 x 1,519/100; paušálna náhrada = 0,183 eur; cestovné predstavuje 13,58 eur;

- cestovné za účasť na pojednávaní dňa 19.3.2013: Topoľčany - Partizánske a späť, podľa § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a zákona č. 283/2003 Z.z. o cestovných náhradách : počet km : 2 x 24 km = 48 km, spotreba PHM:

6,6 l / 100 km, cena za palivo 1,519 eur / l ; 6,33 x 1,519/100; paušálna náhrada = 0,183 eur; cestovné predstavuje 13,58 eur;

- náhrada za stratu času - pojednávanie dňa 14.2.2013 - Topoľčany - Partizánske a späť podľa § 15 písm. b/ a § 17 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v rozsahu 2 začatých polhodín po 13,01 eur = 26,02 eur;

- náhrada za stratu času - pojednávanie dňa 19.3.2013 - Topoľčany - Partizánske a späť podľa § 15 písm. b/ a § 17 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v rozsahu 2 začatých polhodín po 13,01 eur = 26,02 eur;

Trovy právneho zastúpenia teda zahŕňujú: odmenu 1.149,79 eur + režijný paušál 38,51 eur + cestovné 27,17 eur + náhrada straty času 52,04 eur, čo spolu predstavuje sumu 1.267,50 eur. Podľa § 149 ods.1 O.s.p. sú odporcovia 1/ a 2/ povinní náhradu trov konania zaplatiť spoločne a nerozdielne právnomu zástupcovi navrhovateľa. Lehota na splnenie povinnosti nahradiť trovy konania je určená podľa § 160 ods.1 O.s.p..

Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadli odporcovia 1/, 2/ a žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedli, že navrhovateľ im nikdy neposkytol pôžičku vo výške ako je uvedená v ním predloženej zmluve o pôžičke. Odporca 1/ tvrdil, že v roku 2007 bol zamestnaný u navrhovateľa, v ktorom období prebiehal súdny spor medzi odporkyňou 2/ a treťou osobou o vyporiadanie BSM a keďže odporkyňa nedisponovala potrebnými finančnými prostriedkami na úhradu nákladov v konaní o vyporiadanie BSM, požiadal odporca 1/ navrhovateľa o poskytnutie pôžičky na tieto náklady. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ poskytol odporkyňi 2/ pôžičku vo výške 3.302,79 eur, z ktorej sumy, keďže bolo vrátených 980,- eur, zostáva na vrátenie ešte čiastka 2.322,79 eur. Uviedol, že v čase reálneho poskytnutia tejto pôžičky odporcovia 1/, 2/ neboli ešte manželia, pôžička bola výlučne poskytnutá odporkyňi 2/. Poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal reálne odovzdanie sumy, ktorá podľa neho má predstavovať predmet pôžičky, čo je podstatnou náležitosťou zmluvného vzťahu. Keďže zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, k jej uzavretiu zákon vyžaduje skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkom. Pokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, právny vzťah z pôžičky nemôže vzniknúť. Podľa jeho názoru odovzdanie peňazí navrhovateľ v konaní nepreukázal a súd pri rozhodovaní vychádzal z jednostranného tvrdenia navrhovateľa. Ďalej namietal, že v predmetnom konaní nemal možnosť konať pred súdom, keďže vychádzal z toho, že súd pojednávanie odročil pre jeho neprítomnosť na iný termín. Takýmto závadným postupom súdu, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, a týmto spôsobom mu bolo znemožnené ako účastníkovi realizovať svoje procesné práva, spočívajúce v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a to priamo, alebo prostredníctvom zvoleného zástupcu ako aj právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Podľa jeho názoru vzhľadom na podaný odpor, súd sa mal zaoberať platnosťou predmetnej zmluvy o pôžičke, ku ktorej odporca 1/ nemal možnosť sa bližšie vyjadriť. Namietal aj trovy právneho zastúpenia, ktoré podľa jeho názoru nie sú v súlade s príslušným právnym predpisom. Podľa jeho názoru, teda súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav a na základe jednostranných predložených dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím okrem ním tvrdenej vady konania spočívajúcej v odňatí mu možnosti konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), uplatnil aj dôvody odvolania uvedené v ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p..

Odporkyňa 2/ vo svojom odvolaní dôvodila, rovnakými skutkovými okolnosťami ako odporca 1/, čím uplatnila dôvody odvolania uvedené v ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p.. Ďalej rovnako namietala vadu konania spočívajúcu v tom, že jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo okrem skutočností uvádzaných odporcom 1/ videla aj v tom, že obsah ospravedlnenia a jeho dôvodov zo strany odporcu 1/, súd preniesol aj na ňu ako odporkyňu 2/, ktorá však takéto oznámenie súdu nikdy nepredložila. Uviedla, že ona nikdy nesúhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti a takýmto podkladom, preto súd ani nemôže disponovať. Namietala záver súdu, že nevyužila možnosť vo veci vypovedať, nakoľko sa domnievala, že ospravedlnením neúčasti odporcu 1/, dôjde k odročeniu termínu pojednávania, čo sa však nestalo a súd rozhodol napriek tomu, že ona nemala možnosť sa k veci pred súdom vyjadriť a náležite sa obhajovať, resp. predkladať a navrhovať dôkazy k jej tvrdeniam uvedeným v odpore proti vydanému platobnému rozkazu. Namietala aj odôvodnenie napadnutého rozsudku, v čom videla porušenie práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, v príčinnej súvislosti s ktorou vadou, jej tiež bola odňatá možnosť konať pred súdom, čím uplatnila dôvod odvolania, uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p..

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení podanom k odvolaniu odporcov prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žiada rozsudok okresného súdu ako vecne správny v plnom rozsahu potvrdiť. Odporcovia podľa jeho názoru vo svojom odvolaní neuviedli žiadne nové skutočnosti a pokiaľ tvrdia, že neprevzali predmet pôžičky od navrhovateľa, ide o nepravdu, nakoľko vlastnoručne podpísali zmluvu o pôžičke, kde sa v bode II. jednoznačne uvádza, že predmet pôžičky bol odovzdaný v celosti pri podpise zmluvy. K námietke odporcov, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom uviedol, že z obsahu spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že títo boli riadne a včas na pojednávania predvolaní, týchto sa nezúčastnili a podľa jeho názoru, sa tak vedome pojednávaniu vyhýbali. Trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní odporcu, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Rozsudok okresného súdu vychádza zo správnych skutkových zistení, na ktoré boli aplikované správne právne predpisy, je odôvodnený v súlade s kritériami uvedenými v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. je správny a presvedčivý, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením rozsudku okresného súdu stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania odporcov uviesť nasledovné:

Zmluva o pôžičke, je upravená v ust. § 657 OZ. Jej podstata spočíva v tom, že na základe nej, prenecháva veriteľ dlžníkovi určité množstvo druhovo určených (zastupiteľných) vecí, na voľné nakladanie, resp. spotrebovanie. Ďalším charakteristickým znakom zmluvy o pôžičke je, že má reálnu (nielen konsenzuálnu) povahu. Na vznik záväzkového vzťahu nestačí uzavretie zmluvy, ale vyžaduje sa aj reálne odovzdanie veci dlžníkovi, t.j. že bez reálneho odovzdania veci dlžníkovi, nedôjde k vzniku právneho vzťahu pôžičky. Pôžička teda predpokladá dohodu strán a skutočné odovzdanie predmetu pôžičky. Veriteľ môže s úspechom uplatniť návrhom vrátenie pôžičky, ak vie svoj nárok preukázať. Dôkazné bremeno spočíva na žalujúcom veriteľovi (aktori incubat probatio). V spore o vrátenie požičanej sumy, má teda veriteľ bremeno tvrdenia, že so žalovaným dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, že mu poskytol finančné prostriedky a že tento dlžník nezaplatil dlh riadne a včas. Ak sú tieto skutočnosti preukázané, potom veriteľ uniesol dôkazné bremeno, teda zaviazanie dlžníka na plnenie súdom, závisí od úspechu dokazovania. Na druhej strane, dôkazné bremeno o existencii právnej skutočnosti, ktorá mala za následok zánik dlhu celkom, alebo sčasti, prípadne, že navrhovateľom tvrdený právny dôvod na ním požadované plnenie neexistoval, spočíva výlučne na dlžníkovi.

Odvolací súd preskúmaním napadnutej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa z vyhodnotených dôkazov produkovaných v priebehu konania vyvodil správny skutkový a právny záver, že medzi účastníkmi konania, teda navrhovateľom ako veriteľom a odporcami ako dlžníkmi, došlo k platnému

uzatvorení zmluvy o pôžičky zo dňa 10.10.2007, predmetom ktorej, bolo poskytnutie peňažných prostriedkom odporcom v celkovej výške 350.000,- Sk (11.617,87 eur), ktorú sumu ako vyplýva z bodu II. zmluvy o pôžičke odporcovia ako dlžníci, v celom rozsahu prevzali pri podpise zmluvy, čo svojim podpisom aj potvrdili. Splatnosť tejto pôžičky si zmluvné strany v zmysle bodu III.1. dohodli tak, že odporcovia sa zaviazali túto vrátiť navrhovateľovi najneskôr do 30 dní potom, ako nadobudne právoplatnosť konečné rozhodnutie v spore vedenom na Okresnom súde v Topoľčanoch, vedenom medzi odporkyňou 2/ a jej bývalým manželom Ing. F. D. o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov pod č.k. 5C/133/2006. Spor pred OS Topoľčany bol právoplatne skončený dňa 28.04.2010. Z uvedeného vyplýva a medzi účastníkmi nebolo sporné, že splatnosť predmetnej pôžičky nastala. V dôsledku týchto skutočností, na strane odporcov ako dlžníkov, vznikla povinnosť vyplývajúca im z uvedeného zmluvného vzťahu predmet pôžičky vrátiť navrhovateľovi, ktorý záver okresného súdu, považuje aj odvolací súd za v celom rozsahu správny. Z obsahu predloženej zmluvy o pôžičke vyplýva, že účastníci konania sa dohodli na jej podstatných náležitostiach a skutočnosť, že odporcovia 1/, 2/ predmetnú zmluvu o pôžičke aj skutočne podpísali, v konaní z ich strany spochybňovaná nebola. Zo zmluvy o pôžičke odporcovia ku dňu rozhodnutia súdu splatili sumu 970,- eur, pokiaľ odporcovia v odvolaní tvrdili, že to bola suma 980,- eur, túto skutočnosť v priebehu konania ničím nepreukázali. Vychádzajúc teda z obsahu zmluvy o pôžičke, odporcovia ku dňu rozhodnutia súdu nepreukázali splatenie navrhovateľovi čiastky 10.647,87 eur, ako zostatku pôžičky, ktorá bola predmetom uplatneného nároku v tomto konaní. Pokiaľ odporcovia 1/, 2/ v priebehu konania tvrdili (v písomne podanom odpore proti vydanému platobnému rozkazu, ako aj v priebehu odvolacieho konania) nerozporujú na jednej strane, že predmetnú zmluvu o pôžičke skutočne aj vlastnoručne podpísali, na strane druhej, že nedošlo k reálnemu odovzdaniu v zmluve uvedenej sumy, ale len sumy 3.302,79 eur, na toto svoje tvrdenie v konaní nevyprodukovali žiaden dôkaz a okrem písomne podaného odporu proti vydanému platobnému rozkazu, boli v priebehu konania v celom rozsahu nečinní, pojednávani nariadených prvostupňovým súdom sa bez relevantného ospravedlnenia nezúčastňovali, nevyužili ani základný dôkazný prostriedok a to ich výsluch pred súdom na pojednávani. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou, sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Procesnoprávnym následkom neunesenia dôkazného bremena účastníkom konania, je jeho neúspech v spore. Pod vyhodnotím dôkazov je treba rozumieť aj zhodnotenie absencie dôkazov (vedúcej k neuneseniu dôkazného bremena). Ak súd rozhoduje v situácii dôkaznej núdze, dopad, teda neúspech sa pričíta účastníkovi, na ktorom leží podľa predpisov hmotné práva dôkazné bremeno, má teda zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, s poukazom na nečinnosť odporcov ako účastníkov v konaní, za absencie akýkoľvek dôkazov spochybňujúcich nárok navrhovateľa preukázaného v konaní listinným dokladom a to zmluvou o pôžičke, podpísanie ktorej odporcovia v konaní nespochybnili, pričom z obsahu zmluvy vyplýva, že odporcovia výšku, ako aj samotné prevzatie predmetu pôžičky svojim podpisom potvrdili, nebolo možné zo strany okresného súdu vyvodit' iný záver, ako ten, že zo strany navrhovateľa opodstatnenosť ním uplatneného nároku bola v konaní preukázaná, z ktorého dôvodu súd jeho návrhu vyhovel, s ktorým záverom sa aj odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Je nepochybné, že zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom a k jej uzavretiu zákon vyžaduje aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky zo strany veriteľa dlžníkom s tým, že pokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne. O takýto prípad však v preskúmvanej veci nejde, pretože ako už bolo vyššie uvedené, prevzatie predmetu pôžičky odporcovia potvrdili svojim podpisom v zmluve o pôžičke, čo v konečnom dôsledku vyplýva priamo z čl. II. zmluvy o pôžičke.

Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku odporcov, že postupom súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska tohto ustanovenia významná ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Odvolatelia videli vadu tejto povahy v tom, že odvolací súd vo veci rozhodol v ich neprítomnosti a to napriek tomu, že odporca 1/ bol ospravedlnený a odporkyňa 2/ nevyjadrila svoj súhlas s prejednaním a rozhodnutím veci v jej neprítomnosti, ako aj v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že prvé pojednávanie vo veci nariadil okresný súd na 14.02.2013 o 8.30 hod. v budove okresného súdu na č. dverí 119. Predvolanie na toto pojednávanie prevzal odporca 1/ 08.01.2013 a odporkyňa 2/ rovnako 08.01.2013. Súčasťou predvolania na pojednávanie bolo aj poučenie o možnosti využiť poriadkové opatrenia v prípade, ak sa bezdôvodne odporcovia na pojednávanie neustanovia, ako aj o možnostiach postupu v prípade, že svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnia včas a vážnymi okolnosťami. Na č.l. 39 spisu, sa nachádza úradný záznam, z ktorého vyplýva, že deň pred pojednávaním, t.j. 13.02.2013 sa odporca 1/ ospravedlnil z účasti na pojednávaní, konaného dňa 14.02.2013 z dôvodu chrípkového ochorenia sprevádzaného zvýšenými teplotami s tým, že nesúhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, z ktorého dôvodu, žiadal pojednávanie odročiť. Na č.l. 40 spisu sa nachádza úradný záznam spísaný dňa 13.02.2013, z ktorého vyplýva, že odporkyňa 2/ ospravedlnila telefonicky neúčast' odporcu 1/ na pojednávaní z dôvodu, že tento je práceneschopný. Súd ju vyzval na predloženie fotokópie potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti odporcu 1/. Súčasťou tohto úradného záznamu, nie je ospravedlnenie neprítomnosti odporkyne 2/ na nariadenom pojednávaní. Z obsahu spisového vyplýva, že odporca 1/ potvrdenie o trvaní jeho dočasnej práceneschopnosti v čase nariadeného pojednávania dňa 14.02.2013 nepredložil. Z uvedeného dôvodu bolo pojednávanie nariadené na deň 14.02.2013 odročené na 19.03.2013 s tým, že odporca 1/ bol vyzvaný na predloženie potvrdenia o práceneschopnosti, ktoré súdu však ani na základe tejto výzvy nepredložil. Predvolanie, na druhé pojednávanie prevzal odporca 1/ dňa 19.02.2013 a v rovnaký deň predvolanie na pojednávanie prevzala aj odporkyňa 2/. Na č.l. 44 spisu sa nachádza úradný záznam, z ktorého vyplýva, že odporca 1/ ospravedlnil svoju neúčast', ako aj neúčast' svojej manželky na pojednávaní nariadenom na 19.03.2013 o 9.15 hod. a súhlasil s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Dôvod neúčasti na pojednávaní neuviedol. Odporkyňa 2/ v priebehu odvolacieho konania rozporovala svoj súhlas k tomu, aby súd konal v jej neprítomnosti. Ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 19.03.2013, súd pojednával v neprítomnosti odporcov 1/, 2/ a po vyhlásení dokazovania za skončené, vyhlásil rozsudok, ktorým zaviazal odporcov k zaplateniu návrhom uplatnenej čiastky navrhovateľovi, vrátane náhrady trov konania.

O odňatie možnosti konať pred súdom na základe skutočností tvrdných odporcami by mohlo ísť vtedy, ak by bol súd prejednal vec v neprítomnosti účastníkov, pričom na takýto postup nebol zákonný dôvod, napr. pojednával v neprítomnosti účastníka konania, hoci nemal vykázané jeho predvolanie, alebo ak konal v neprítomnosti účastníka, hoci tento sa včas ospravedlnil a súčasne požiadal o odročenie pojednávania na základe lekársky uznanej práceneschopnosti, ktorú aj preukázal. Takýto závadný procesný postup v preskúmvanej veci, odvolacím súdom však zistený nebol. Za odňatie možnosti konať pred súdom, nemožno totiž považovať, keď súd koná a rozhodne v neprítomnosti riadne predvolaného účastníka, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní náležitým spôsobom neospravedlnil, resp. tvrdené dôležité dôvody jeho neprítomnosti na pojednávaní aj nepreukázal.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že okresný súd v súlade s ust. § 115 ods. 1, 2 O.s.p. na obidve pojednávania nariadené vo veci samej, predvolal všetkých účastníkov, teda aj odporcov 1/, 2/, pričom predvolanie bolo doručené v dostatočnom predstihu, vychádzajúc z ust. § 115 ods. 2 O.s.p. (najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať). Vychádzajúc z ust. § 119 ods. 1 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu potom, čo sa o ňom dozvedel, alebo odkedy sa mohol o ňom dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti, ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, deň kedy sa účastník o dôvode dozvedel, ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní (§ 119 ods. 2, 3 O.s.p.). V preskúmvanej veci je pravdou, že síce odporca 1/ telefonicky v deň pred konaním prvého pojednávania vo veci, ktoré bolo nariadené na 14.02.2013 telefonicky ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní s tým, že žiadal o jeho odročenie, následne jeho neprítomnosť telefonicky ospravedlňovala aj odporkyňa 2/ s tvrdením, že tento je dočasne práceneschopný, avšak súčasťou tohto ospravedlnenia nebolo vyjadrenie ošetrujúceho

lekára, ani kópia dokladu dočasnej práceneschopnosti odporcu 1/ preukazujúci nimi tvrdený dôvod pre odročenie pojednávania. Odporca 1/ súdu nezaslal takýto doklad ani na následnú výzvu súdu, pričom odporkyňa 2/ svoju neúčasť na pojednávani neospravedlnila vôbec, ani odročenie pojednávania z akéhokolvek, nielen dôležitého dôvodu nepožiadala. Za týchto okolností, nie je možné posúdiť neprítomnosť odporcov 1/, 2/ ako ospravedlnenú a vzhľadom na ich nečinnosť bolo možné, aby súd prvého stupňa postupoval podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., ktorý hovorí, že súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní, pričom ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávania, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať aj v neprítomnosti tohto účastníka, pričom prihliadne na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Súd prvého stupňa následne odročil pojednávania na 19.03.2013, pred ktorým pojednávani telefonicky opätovne odporca 1/ bez uvedenia akéhokolvek dôvodu, ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávani s tým, že súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti (z úradného záznamu vyplýva, že ospravedlňoval aj odporkyňu 2/ s tým, že obaja súhlasia s pojednávani v ich neprítomnosti), pričom za situácie, že odporkyňa 2/, spochybňuje v odvolacom konaní skutočnosť, že odporca 1/ takto mohol konať aj v jej mene, resp., že ona s prejednaním veci v jej neprítomnosti nesúhlasila, za situácie, že v spise sa žiaden doklad o tom, že by ona sama svoju neúčasť na pojednávani akýmkoľvek spôsobom ospravedlnila, alebo požiadala o jeho odročenie je potrebné vychádzať z toho, že z jej strany neúčasť na pojednávani ospravedlnená nebola vôbec, nehovoriac o akomkoľvek dôležitom dôvode a jeho preukázaní, pre jej neúčasť na druhom pojednávani, v dôsledku čoho rozhodne okresný súd nepochybil, keď za tejto procesnej situácie, vzhľadom na opakovanú nečinnosť účastníkov na strane odporcov, na pojednávani nariadenom na 19.03.2013 vec prejednal, vo veci rozhodol, pričom vychádzal z obsahu spisu a dovtedy vykonaných dôkazov. Boli to teda samotní odporcovia, ktorí svojou nečinnosťou nevyužili svoje práva dané im zákonom v občianskom súdnom konaní a to právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonanému dokazovaniu, rozhodne však nimi tvrdený postup súdu, za takto zisteného stavu, nepredstavuje odňatie im práva konať pred súdom.

Rovnako tento závadný procesný postup nebol zistený ani vo vzťahu k odvolacej námietke odporkyne 2/ spočívajúcej v tom, že rozsudok súdu prvého stupňa, nie je dostatočne odôvodnený. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci, nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať limity zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O.s.p.), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v súvislostiach ovplyvňujúcich samotné rozhodnutie. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia, vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je náležitosťou každého rozhodnutia. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny záver rozhodnutia. V preskúmvanej veci napadnuté rozhodnutie, tieto kritéria spĺňa.

V konečnom dôsledku odvolaním odporcovia napádajú aj rozhodnutie súdu v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, ktoré bez bližšieho špecifikovania, považujú za nesprávne. Okresný súd v prejednávanvej veci sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo ukončené meritórnym rozhodnutím, zaoberal zásadou úspechu v konaní. Správny bol záver okresného súdu, že vzhľadom k tomu, že navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu úspešný, za použitia § 142 ods. 1 O.s.p. mu prináleží právo na náhradu trov konania.

Trovy konania navrhovateľa predstavovali náklady na zaplatený súdny poplatok vo výške 638,50 eur a náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl.č. 655/2004 Z.z. (ďalej len AT). Navrhovateľ využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto bolo potrebné zo strany okresného súdu posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z.. Okresný súd priznal správne ako náhradu trov konania navrhovateľa, jednak náklady na zaplatený súdny poplatok, ako aj na právnu službu advokáta a to podľa AT, ktoré správne vo svojom rozsudku aj špecifikoval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné s poukazom na nedôvodnosť odvolania odporcov a vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi ako úspešnému v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento náhradu trov v odvolacom konaní neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.